

Mesikämmen

Partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n tiedotuslehti

3/2007

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsudet ry:n virallinen tiedotuslehti.

Painos: 90 kpl

Painopaikka:

Tapiolan seurakunnan monistamo

Päätoimittaja:

Suvi Attila

Kansi:

Ella Uppala

Tämän lehden toimittivat:

Maarit Alkula	Kati Solansuu
Suvi Attila	Tiina Solansuu
Jarmo Heinonen	Antti Vuorela
Emil Lehmonen	

Partiolippukunta
Mankkaan Eräsudet ry.

Perustettu: 1994

Jäsenistö:

Tyttöjä ja poikia, noin 90 henkeä

Kolo:

Mankkaan Makasiini

Vanhan-Mankkaan kuja 2C

Internet-sivut:

www.lpk.partio.fi/papa/mes

Salasana intranettiin: **susi**

Lippukunnanjohtaja:

Antti Vuorela

antti.vuorela@iki.fi

040-7083120

Sisälllys

Pääkirjoitus	3
Tulevat tapahtumat	4
Suurjuhla	5
Jamboree	6
Nostalgia	9
Puumien syysretki	11
Punkku 2007	12
Juoruja	14
Johtajiston yhteystiedot ja kokousajat	16

Kalenteri

9-11.11.2007	Tapiirin johtajaretki Nakkivapaa
19.11.2007	Hiipivän Haamun palkintojenjako
24.11.2007	joulumyyjäiset
2.12..2007	Mankkaan joulutapahtuma
6.12.2007	Itsenäisyyspäivän lipunnosto ja kirkko
12.12.2007	joulujuhla
15. ja 16.1.2008	Kevään kokoukset alkavat

Pääkirjoitus

Talven tuloa ei voi estää, eikä päätoimittaja näköjään onnistu saamaan Mesikämmen ulos aiottuun aikaan. Kiitoksia kaikille juttuja tähän lehteen lähettäneille, toivon samanlaista aktiivisuutta jatkossa!

Viimein on kiihtunut parvekkeella ollut pelargonia, joka ostettiin keväällä Eräsusien vanhempainneuvoston kevätkukkamyynnin kautta.

Vilkas partiokesä ja -syksy on pitänyt monet kiireisenä. Viime kesään mahtui parhaimmillaan Eräsusilla kolme retkeä/leiriä, kun oli ensin suurjuhla (lisää sivulla 5), seuraavaksi perinteinen kesäleiri Nostalgia (sivu 9) ja kesän lopussa vielä eksoottinen matka Englantiin Jamboreelle (sivu6).

Syksyllä on ryhmiin otettu lisää partiolaisia ja lippukuntamme jäsenmäärä kasvaa kasvamisestaan. Toivottavasti saataisiin jossain vaiheessa uusi poikavartiokin järjestettyä!

Vuoden 2008 syksyllä saavat lippukunnat aloittaa ohjelmaudistuksen mukaisen täysin uuden partio-ohjelman toteuttamisen. Meidän lippukunnalla pitäisi olla kohtuulliset edellytykset saada uudenlaisia ryhmiä toimimaan, sillä meillä on paljon jäseniä ja johtajaikäisiä.

Seuraavasta lehdestä lähtien Mesikämmen taittajaksi rupeaa Mikko Vuorela, ja minä pääsen hoitamaan "vain" päätoimittajan pestiä.

Joulujuhlaan (12.12.) saadaan ilmestymään seuraava lehti, ja keväällä helmikuun vuosikokouksessa uuden hallituksen myötä valitaan myös uusi puheenjohtaja (lippukunnanjohtaja) yhdistykselle Antin lähtiessä kesällä armeijaan.

Värikästä syksyä ja mukavia partiokokouksia loppusyksylle!

Suvi Attila
päätoimittaja

Tulevat tapahtumat

9.-11.11 Tapiiri (Tapiolan olueen lippukuntaryhmittymä) järjestää meidänkin lip-pukunnassa kauan odotetun johtajaretken nimeltään Nakkivapaa. Retki on suunnattu 16-vuotta täyttäneille johtajille, ja muutama Eräsusikin on lähdössä mukaan.

19.11. klo 18 on salapoliisikilpailu Hiipivän Haamun palkintojenjako Munkkiniemen Yhteiskoululla. Toivotaan onnea Eräsusien osallistujille!

24.11 on Tapiolan kirkon perinteiset joulu-myyjäiset. Eräsudet tehtailevat tänä vuonna leivonnaisia ja muuta myytävää sekä tieduste-lemme, saataisiinko paistaa lettuja kirkon edustalla. Myyjäisissä on paljon nähtävää ja koettavaa, kannattaa ehdottomasti piipahtaa paikalla!

2.12 eli ensimmäisenä adventtina on vuorossa jo useana vuonna järjestetyn Mankkaan joulutapahtuman perinteeksi muodostuva Eräsusien ohjelmoima letun-paisto ja buffetin pitäminen. Tapahtumassa on loistavan tarjoilun lisäksi paljon ohjelmaa, mm. esityksiä ja bändi soittamassa.

6.12. Tapiolan kulttuuriaukiolla on itsenäi-syyspäivän lipunnosto ja siitä suoraan Tapiolan kirkolla itsenäisyyspäivän messu. Mankkaan Eräsudet on perinteisesti osal-

listunut näihin molempiin, ja viime vuonna meiltä oli lipunnostajatkin!

8.12. järjestetään viimeinen Jamboree-aiheinen tapahtuma, kun kaikki Jamboreelle johtajaikäisinä osallistuneet suomalaiset kokoontuvat Tampereelle muistelemaan kesän projektia.

12.12 Mankkaan Eräsusien joulujuhla. Lisää tietoa on tulossa jakoon lähiaikoina kokouk-sissa!

12.12. Seuraava Mesikämmen ilmestyy!

Partiolaiset valtasivat Mansen

Lauantai

Lauantaiaamuna 9.6 kerääntyi Helsingin Rautatieasemalle suuri joukko partiolaisia, päämääränään partion 100-vuotisjuhla ja Tampere. Mukana oli myös Mankkaan Eräsedet ihan mukavalla joukolla. Kohti Tamperetta lähdimme pääkaupunkiseudun partiolaisten yhteisellä suurjuhla-junalla, joka oli pakattu täyteen partiolaisia ympäri pääkaupunkiseutua. Juna pääsi mukavasti perille asti, jopa aika ajallaan, vaikka se pääsikin lähtemään hiukan myöhässä, meitäkin tultiin hoputtamaan vauhdilla junan, kellohan oli klockan.

Tampereelle saavuttuamme ja ulos junasta selvittyämme lähdimme kävelemään kohti majoituskouluamme, Tammela, joka oli aivan keskustan vieressä. Koulun pihalla odottelimme hetken aikaa, lisäilimme aurinkorasvaa ja kaikki kaivoivat jonkunlaiset hatut päähänsä. Lopulta pääsimme majoitusluokkaamme, joka sattumalta sijaitsi koulun ylimmässä kerroksessa, no tulihan siinä vähän liikuntaa. Jaoimme luokan yhdessä Tellujen kanssa. Kun olimme jättäneet tavarat luokkaan, jokainen oli saanut oman suurjuhla-passinsa ja kaikki info-asiat olivat kaikkien tiedossa, lähdimme syömään.

Syömisen jälkeen oli ikäkausiohjelmien aika. Sudenpennuille oli luvassa salapoliisi koulu, vartiolaiset osallistuiivat roolipeli tyyppiseen seikkailuun ja vaeltajille oli ohjelmassa kaupunkisuunnistusta. Suurjuhlabussi vei meidät ohjelmapiesteille (jopa meidät vaeltajat pienen seikkailun jälkeen) ja kaikki pääsivät mukaan ohjelmaan. Itse osallistuin vaeltajaohjelmaan Maaritin ja Mikon

kanssa, samaan ryhmään saimme mukaan myös Viikin Vesikkoja. Ohjelma sujui hyvin ja oli kivaa. Lämmin sää uuvutti, mutta kun muisti juoda tarpeeksi, ei ongelmia tullut.

Ohjelmien jälkeen kaikki menivät eri kouluihin syömään ja sieltä lähdettiin Ratinan-stadionille iltajuhlaan. Ennen juhlan alkua partiolaisia laulatettiin ja huudatettiin. Juhla kesti n. tunnin, siellä esiintyi mm. Sorin sirkus ja juhlaa juonsi Simo Frangen. Juhlasta pääsimme bussikyydillä takaisin Tammelan koululle, jossa oli vuorossa iltapala ja vapaata hengasta.

Sunnuntai

Sunnuntaina kaikki saatiin kiskottua ylös makuupusseistaan aamupalalle. Suoraa aamupalalta lähdettiin taas Ratinan stadionille partio jumalanpalvelukseen, ja sieltä alkoi myös marssi. Me marssimme samassa ryhmässä Tellujen ja Hasin kanssa. Marssi oli mukava, tosin ilma oli todella kuuma ja varmaan kaikki olivat aivan läkähdyksissä. Marssin päätyttyä lähdimme bussilla syömään. Ruokailun jälkeen kävelimme takaisin koululle ja vuorossa oli pakkaamista yms. Ennen junan lähtöä kävimme katsomassa partio-kylää keskustassa. Junaan saimme kaikki jäätelöt lippukunnalta (jotka olivat koko kaupan viimeiset, taisi olla sama ajatus muillakin) ja matka takaisin Helsinkiin alkoi.

Reissu onnistui hyvin ja ainakin itselleni jäi hyvä mieli tapahtumasta.

Tiina Solansuu

Partiolaisten 100-vuotisjuhlaleiri Englannissa

Tänä vuonna 1.8.2007 täyttyi 100 vuotta partiotoiminnan aloittamisesta. Mikä olisi ollut sen juhlavampaa kuin järjestää leiri lähellä sitä paikka, mistä kaikki sai alkunsa. Brownsean saarelle, missä ensimmäinen partioleiri pidettiin, ei kuitenkaan olisi mahtunut 43 000 partiolaista, jotka saapuivat 158 maasta heinäkuun viimeisellä viikolla juhla-leirille, satavuotisjamboreelle. Jamboree, eli suurleiri pidetään joka neljäs vuosi jossain päin maailmaa. Nyt se oli Chelmsfordin, Hylands Parkin leiri, joka sijaitsi Lontoosta puolen tunnin matkan päästä koilliseen, 300 hehtaarin puistossa.

Suomesta leirille lähti 1003 partiolaista, jotka siirtyivät 17 bussilla ja kolmeen merikonttiin pakattujen leiritarvikkeiden turvin kolmessa päivässä Englantiin. Matkan aikana tutustuttiin päivällä kolmen maan kaupunkeihin ja yöllä nukuttiin bussien penkeillä. Sama toistui paluumatkalla, tosin tutustumalla eri kaupunkeihin. Lubeck, Bryssel, Kent, Kööpenhamina ja Lontoo tulivat ainakin tutuiksi. Suomen partiolaisten edustusjoukkueen budjetti oli 1,5 miljoonaa euroa, joka koostui leiriläisten osallistumismaksuista.

Osallistumismaksusta 2/3 osaa kului leirimaksuun, jolla pääsi sisään leiriportista ja lopulla eli jäljelle jääneellä kolmanneksella maksettiin bussikuljetukset, teltat, yhteiset leiriasusteet, merikonttien vuokrat, vakuutukset, matkaruuat, Suominäyttely ja vastaavat varusteet. Kahden viikon leiriä ja viikon matkustamista suunniteltiin yli kaksi vuotta.

Vuonna 2005 järjestettiin samassa paikassa jo kenraaliharjoitus, eli EuroJamboreen nimellä kulkenut leiri, johon osallistui silloinkin jo 207 suomalaista. Silloinen leiri oli tosi pienempi, sillä sille osallistui vain 16 000 partiolaista. Ideana oli kokeilla ennakkoon kaikkia leirin toimintoja ja varautua 100-vuotisjuhlaan. Opittiinko EuroJamista mitään? Varmaankin leirin johto pääsi näkemään mitä tuleman pitää, mutta ainakaan vuoden 2005 tapahtumia ei päässyt toistumaan: EuroJamin alku oli hurja, sillä Lontoon metro joutui terroristien kohteeksi aloitusviikolla ja esimerkiksi Suomen joukkueen johtoryhmän jäseniä oli Baker streetillä juuri silloin, kun poliisit sulki kyseisen kadun pommien takia. EuroJam leirin päättyttyä British Airwaysin

lakko alkoi samana päivänä, eli työnseisaus osui juuri samalle lennolle ja päivälle, kun suomalaiset palasivat lennoillaan kotimaahan. Tämänkesäiset lääkärien organisoimat, englantilaisten lentoterminaalien räjäytysyritykset alkoivat hiukan ennen leirin alkua, mutta onneksi niistä ei kehkeytynyt mitään vakavampaa.

Leiri eri toimintoineen onnistui hienosti. Hiukan surkuhupaisia tapahtumia toki osui mukaan, vaikka 43 000 ihmistä ei ole mikään pieni massa, niin tilastollisesti vahinkoja sattui vähän. EuroJamille vuonna 2005 englantilaiset olivat saaneet järjestettyä 3 putkimiestä hoitamaan 16 000 ihmisille suihkuja. Suihkut saatiin toimimaan ja jopa lämmintä vettäkin niihin, hiukan ennen päättäjäisiä. Tänä vuonna putkimiehiä oli 6 kaikkien 43 000 leiriläisen tarpeisiin, joten ainakin itselleni lämmin suihku jäi tällä kertaa saamatta. Jotkut kuitenkin saivat nauttia lämpimästä vedestä, eli onni heille.

Saniteettitilat tuottivat muita ongelmia, sillä aivan alkuun idästä tulleille ei ollut käytössä seisomavessoja. Jätöksiä löytyi sen takia suihkutiloista, ennen kuin joihinkin istumaposiineihin rakennettiin puutasoja. Partiolaisuuteen ja partiolaisena olemiseen liittyy ongelmien ratkaisutaidot ja kekseliäisyys, eli leirin systeemit saatiin toimimaan kuitenkin lopulta oikein hyvin.

Sää suosi leiriä. Muistaen, että varusteet pitää olla säiden mukaiset, leirin sää oli mitä mainioin. Hiukan ennen avajaisia pyörinyt rakennusleiri oli hiukan kostea, sillä taivaalta satava vesi pakotti nurmikentällä liikkujat nilkan syvyiseen liejuun, joka oli hauskan vaaleanruskeaa. Lontoon suistoalue evakuoitiin samaan aikaan toisaalla ja joitakin joutui kodittomiksi. Leirialueella taasen syntyi käsite ”flying Finnish tents”, muutamien telttojen leyhähdettyä yöilmoihin rajun tuulenpuuskan repäisemänä. Itse teltat kuitenkin kestivät upeasti niin sateen kuin myrskytkin, kotimaista mallia kun olivat. Leiri alkoi sateessa ja päättyi sateeseen, mutta välillä oli aurinkoista ja jopa hiostavaa. Siis tyypillinen englantilainen sää. Kuten eräs paikallinen sanoikin: jos et pidä säästä, odota viisi minuuttia niin se vaihtuu.

Erilaiset päivittäisaktiviteetit odottivat

varsinaisia leiriläisiä, eli leirille tulleita 14-17 -vuotiaita. Muut leiriläiset – aikuiset – olivat mahdollistajia, eli niitä jotka pyörittivät noita aktiviteetteja ja toimivat taustalla. Aktiviteetteina oli muun muassa melontaa ja purjehtimista, sukellusta väli-neillä, kallioseinäkiipeilyä, jousiammuntaa, lasikaiverrusta, maastorataa, paperin valmistusta, köyden punontaa, kemian ja fysiikan kokeiluja, tähtitiedettä, suunnistusvälineiden käyttöä, partio- ja erätaitojen kertausta ja kaikkea muuta. Aivan kaikkeen ei ehtinyt tutustumaan ja tekemään, sillä aika ei yksinkertaisesti riittänyt. Illat tutustuttiin naapurimaihin, sillä suomalaiset oli jaettu 16 eri leirilippukuntaan, jotka oli ripoteltu ympäri leirialuetta – naapuriksi löytyi niin Afrikasta tulleita, kuin aasialaisia tai joku tuttukin maa Euroopasta. Yhteisenä kielenä oli englanti tai joillakin ranska. Eräs partiomainen lähestymistapa oli swoppaus, eli partiomerkkien ja varusteiden vaihtaminen keskenään. Uuteen kaveriin oli helppo tutustua, kysymällä halusiko tämä vaihtaa jonkun merkin päittäin. Suomalaisten käyttämä leiripäähine, eli väiski oli kysytty vaihtokohde. Tämä Kalevalastakin tuttu, neljästä sinisestä kolmiosta ommeltu ja valkoisin kanttinauhoin vahvistettu päähine on ollut suomalaisille tunnusomainen aivan ensimmäisestä partiojamboreesta lähtien. Hatun päälle muodostuva Suomen lipun negatiivikuva oli helposti tunnistettavissa suurestakin väkijoukosta. Monet ulkomaalaiset huomauttivatkin leirillä (ehkä hiukan kateellisesti), että suomalaiset osasivat käyttäytyä, tunnistettiin lakkinsa takia helposti ja osasivat edustaa maataan.

Leirin aloitus- ja päättäjaisjuhlissa kukin maa edusti itseään, eli kaikki sonnustautuivat oman järjestönsä asuihin. Näky oli upea,

sillä vaikka asut olivat täynnä merkkejä ja tunnuksia, niin huivit ja muut asusteet tunnisti heti partiolaisten käyttämiksi. Joku ulkopuolinen viranomainen ihmetteli, että päättäjäiskonsertin kansanpaljoudesta huolimatta järjestyshäiriöitä ei syntynyt minkäänlaisia. Silti kaikki partiolaiset ovat aivan tavallisia ihmisiä, eli käyvät rock –konser-teissa ja festivaaleilla siinä missä muutkin ja käyttäytyvät sekä toilailevat kuten muut. Partioleirillä tyhmä käytös vain jostain syystä katoaa ja kaverista pidetään aina huolta. Tai kuten sen joku on joskus kiteyttänyt: partiolainen on aina partiolaisen kaveri. Jostain syystä leirillä toistettu tunnus jäi hyvin mieleen ”One promise – one world”. Yksi lupaus, yksi maailma.

Teksti: Heinä

(Jamboree 2007:n ja EuroJam 2005:n Suomen edustusjoukkueiden taloudesta vastannut)

Kuvat: Suvi Attila

Kivikola on historiaa!

Mankkaan Eräsudet piti viime kesän leirinsä yhdessä Hakasiskojen ja Tellervoisten kanssa Onnelannummen leirialueella Teijossa 16.-20.6. Nostalgia-leirin ohjelman teemana oli aikamatka.

Lauantaina 16.6. lähdimme Tapiolasta bussilla leiripaikkaa kohti. Perille löytäminen ei ollut ihan yksinkertaista, mutta lopulta oikea paikka löytyi ja leiri pääsi alkamaan. Telttojen pystytyksen ym. majoittautumisen sekä syömisen jälkeen alkoi ohjelma. Päivän teema oli kivikausi, joten pisteillä, joita kierrettiin ryhmissä, tehtiin kalliomaalauksia ja savijalkiä, seikkailtiin ramboradalla sekä sytyteltiin tulta ilman tulitikkuja. Leirihuvitkin tehtiin itse. Ruokailun ja uimisen jälkeen nousimme kalliolle katselemaan hienoja näköaloja sekä pitämään leirin avajaiset. Avajaisissa nähtiin esimerkiksi luolamies ja pari muuta

kalla oli päästy keskiaikaan. Ennen vanhempien tuloa ohjelmassa oli kaikenlaista toimintaa rannalla. Leiriläiset esimerkiksi täyttivät akvaarioita simpukoilla ja muulla mielenkiintoisella, mitä rannalta ja vedestä löytyi. Iltapäivällä ohjelmassa oli keskiaikaan liittyvien rastien kiertely yhdessä vanhempien kanssa. Rasteilla askarreltiin esimerkiksi linnanheitohattuja, kilpiä ja miekkoja ja kirjoitettiin vanhalla tyyllillä. Kiertelyn jälkeen kaikki kokoontuivat katokseen suojaan sateelta katsomaan ohjelmaa ja syömään.

Maanantaina aikamatkalla oli edetty löytöretkeilyyn. Haikki sisälsi erilaisia löytöretkiin liittyviä rasteja, joilla esimerkiksi tulkittiin salakirjoitusta ja tutustuttiin laivan osiin. Ruokansa vartiot laittoivat itse trangoilla. Haikin jälkeen leiriläiset pääsivät uimaan ja pesulle sekä syömään.

henkilöä, joiden seikkailuja seurattiinkin joka päivä leirin aikana.

Sunnuntai olikin jo vierailupäivä. Aikamat-

Tiistain teemana oli partio 100 vuotta. Aamupäivällä askarreltiin leiripaitoja ja tuikkulyhtyjä. Lounaan jälkeen tuli iloinen

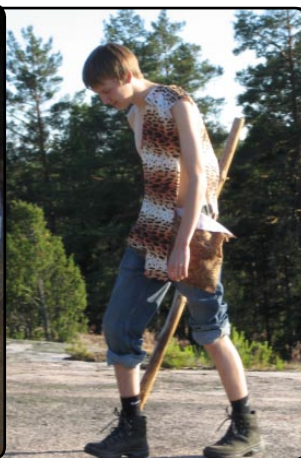
yllätys: jälkiruokajäätelöt! Iltapäivällä pelattiin Sata partiomaata –peliä, jossa leiriläiset sidottiin ikäkausiansa mukaan pareiksi etsimään lappuja, joista löytyneet maat piti sijoittaa kartalle. Syntymäpäivään kuuluu kakku, ja ennen päivällistä leiriläiset pääsivätkin tekemään itse kakkuja ryhmissä. Valmiin pohjan sai täyttää ja päällystää itse. Päivällisen jälkeen ryhmät pääsivät syömään kakkunsa. Illalla nousimme jälleen kalliolle. Siellä pidettyjen päättäjäisten jälkeen söimme hampurilaisia ja muita herkkuja partion satavuotisjuhliissa.

Teksti: Maarit Alkuka

Kuvat: Suvi Attila

Keskiviikkona päästiin Nostalgialla nykyi-
kaan. Leiriläiset pääsivät vielä Nykylandian

Puumien syysretki Nuuksioon

Sunnuntai-aamu 23. syyskuuta valkeni aurinkoisena sateisen viikon jälkeen, joten ainakin sään puolesta päivä oli mitä parhain Puumien syksyiselle luonnontutkija-retkelle. Retkemme alkoi aamukymmenen aikaan Mankkaalta, josta suuntasimme busseilla Nuuksioon.

Siikaniemeen saavuttuamme, tutkimme ensin yhdessä reittiä kartasta ja kaivelimme puolukkakupposet esille. Alkumatkasta niille ei tosin ollut juurikaan käyttöä, vaan huomiomme kiinnittyi lähinnä erilaisiin sieniin ja kasveihin.

Noin tunnin reippaan kävelyn jälkeen asetuimme kalliolle järven rantaan ja kokosimme trangian ja laitoimme veden kiehumaan. Samalla iskimme oikeaan kultasuoneen ja puolukoita tuli heti kerättyä tarpeeksi seuraavan viikon kokoukseen.

Syötyämme ja siivottuamme paikkamme matkamme jatkui. Paluumatkalla ihailimme kauniita syksyisiä maisemia. Kauniin syyspäivän käyttivät monet muutkin

hyväkseen ja reitillä tuli tasaisena virtana vastaan muita retkeilijöitä, sienestäjiä ja ulkoilijoita.

Reipas vauhti sai meidät ehtimään jo aikaisempaan bussiin ja Mankkaalla jokainen lähti kotiinsa varmasti väsyneenä mutta tyytyväisenä.

teksti ja kuvat: Kati

Huhupunkku -07 - Loistelias tiimimme kovassa kilpailussa

Punkku -07 oli ensimmäinen Pukkuni, sekä myös ensimmäinen kunnollinen partiotaitokisani. Muut ryhmäläisemme, Antti, Ville, Sakari ja Jaakko, olivat olleet viime vuoden Punkussa, joten he tiesivät pelin säännöt.

Lähdimme täyteen ahdetulla bussilla Otaniemen Dipolista siinä seitsemän aikaan aamulla. Odotimme bussia jonkin aikaa ilmoittautumisjonossa, sää oli syksyisen tuulinen ja kylmä. Ilmoittautumisen jälkeen meille annettiin alustavat ohjeet ja 7 päiväa-lehti (olimme valkoisessa sarjassa). Aivan, luit oikein. Mutta mitä tekemistä juorulehdellä on partiotaitokisan kanssa? Se selviää myöhemmin.

Päästyämme päämääräämme bussilla alkoi sataa. No, partiomeinigillä kävelimme muutama kymmenen metriä lähtörastille. Siellä saimme tehtäväksi tehdä pulmalelun puupalasta ja narusta. Meillä oli pora ja sen terät mukana, mutta ikävä kyllä yksi poranterä ei sopinut poraamme, joten jouduimme käyttämään kaikkiin kolmeen reiän poraamiseen isompaa poranterää. Kolme isoa reikää sen kokoisessa puupalassa valitettavasti halkaisi puupalamme, joten jouduimme palauttamaan työmme kuitauksella ”Nyt kävi näin”.

Merkittyämme sateessa kastuneeseen, onneksi muovipäällysteiseen karttaan rasti pääsimme jatkamaan. Ensimmäinen rasti lähtörastin jälkeen oli Jeopardy-tietokilpailusta tehty sovellus, jossa piti keksiä jokaiseen vastaukseen kysymys. Ne liittyivät kasveihin. Saimme luultavasti kaikki oikein,

kunnes laitoimme kaikki pisteet viimeiseen kysymykseen, johon oikein vastaamalla olisimme saaneet kaikki pisteet tuplattua. Jo rastivartijan ilmekin kertoi, kuinka kävi.

Käveltyämme luultavasti kisan pisimmän rastivälin, toisessa rastissa meidän täytyi laittaa solmuja oikeisiin lokeroihin. Se meni kohtuullisen hyvin. Seuraavatkin rasti – kutominen valtavan kokoisilla puikoilla, painon laittaminen sukkahousuihin, presidenttien tunnistus – menivät hyvin verrattuna lähtörastin.

Lopulta pääsimme yörastille (kello 14.00 päivällä). Laitoimme kampeet kasaan ja saimme tehtävät. Ensinnäkin piti pystyttää laavu. Minä ja Ville hoidimme sen. Toinen tehtävä oli munakkaan tekeminen. Antti ja Sakari hoitivat sen. Jaska toimi kai jonkinlaisena yleismiehenä.

Kolmas tehtävä oli oma lukunsa. Siinä meidän piti tehdä kehystetty taulu, jossa luki ”Punkku 07”. Teksti piti tehdä kankaalle jollain ihmeellisellä tavalla, jota tällainen rähti... siis tekstiilityössä jotenkuten menestynyt ei osaa. Onneksi Ville osasi sentään soveltaa. Antti teki taas kehyksiä.

Päivä painui iltaan. Kuultuamme iltanuotiolla erään erittäin huonon ja n. reilut puoli tuntia kestäneen vitsin suurin osa ryhmästäämme päätti painua pehkuihin.

Aamu valkeni kirkkaana ja ennen kaikkea kylmänä. Asiaan oli vaikuttanut yön aikana useaan otteeseen romahtanut laavu. No, eipä siinä mitään, eikun pakkaamaan vaan. Huonommin tosin kävi meidän taulullemme.

Itse taulu saatiin valmiiksi, mutta kehykset epäonnistuivat. Kehyksen neljä osaa olivat toisiinsa sopimattomia, joten jouduimme palauttamaan senkin työn kasaan käärittynä. ”Nyt kävi näin.”

Seuraavat rastit olivat melko samanlaisia kuin edellisenäkin päivänä. Ensimmäinen oli aika erikoinen. Siinä yhden ryhmäläisen piti hyrällillä ohjelmien tunnusmusiikkeja samalla, kun hänelle soitettiin mp3: sen kautta häiriömusiikkia. Sitten meidän muiden täytyi tunnistaa, mikä ohjelma oli kyseessä. Se meni hyvin, vain muutamia biisejä jäi tunnistamatta.

Kolmas rasti oli myös ihan mukava. Siinä piti tunnistaa ämpäriässä olevia esineitä ja etsiä niille parit.

Punkun viimeinen rasti oli kaksiosainen. Ensiksi saavuimme radalle, jonka varrella oli kysymyksiä 7 päivää-lehdestä, joka meille oli annettu lähdössä. Olihan kyseessä HuhuPunkku! Onneksi olimme lukeeet Seiskamme hyvin, joten tämä osa tehtävästä ei juuri tuottanut vaikeuksia meille. Toinen osa sen sijaan oli suunnistusta, ja sanan todellisessa merkityksessä. Suunnistusreitit alkumatkan rastit olivat aivan suossa. Vähemmän tällaista kunnollista suunnistusta suunnistaneena, minun rikkani kantaminen alkoi tuntua tässä vaiheessa ylivoimaiselta. Kaiken lisäksi ohitimme muutaman rastin.

Saavuttuamme maaliin jouduimme tekemään vielä yhden tehtävän. Me jakauduimme seisomaan kolmelle sukselle, jokaisella yksi jalka keskimmaisella suksella ja yksi jalka jommallakummalla reunimmaisella suksella. Sitten yhden piti ampua hernepysyillä tynnyriin matkan varrella. Antti ampui hyvin, tosin yhteistyömme jumitti muutamassa niin, että meinasimme kaataa sekä

itsemme että perässä tulevan joukkueen.

Lopulta pääsimme saunaan ja kotimatkalle bussilla, joka kyyditsi meidät Tapiola Gardenin eteen.

Punkku 07 oli tällaiselle kunnan partiotaitokisoja käymättömälle ihan mukava kokemus. Sijoituimme Valkoisen sarjan lopputilastoissa kahdenneksitoista Hauskaa oli, kun kavereiden kanssa pääsi sähläämään ja rellestämään korvessa, tietysti melkein partiomaisen käytöksen rajoissa. Vähemmän hauskaa oli tietysti kylmä ilma, itseltäni unohtui pipo matkasta, niin että jos olisi ollut vielä vähänkin enemmän kylmempää, olisin luultavasti joutunut hypotermian kynsiin tai jotain vastaavaa. No, jos ensi Punkku on vähän lämpimämmässä oloissa, voin hyvinkin lähteä myös sinne. Tai sitten täytyy vain muistaa ottaa pipo mukaan. Emil Lehmonen

Antti ja Sakari munakasta tekemässä.

Kuva osoitteesta <http://picasaweb.google.com/drumsodrottning/Punkku15169/photo#5111140307845041794>

Juoruja

- Hepe on eksynyt, sillä kokouksiinkin se vaeltaa jostain Leppävaaran suunnalta. Jos vanhat merkit paikkansa pitää, niin joku sitä sinne vetää. Vaan perästä kuuluu (sanoi torventekijä).

- Antti aloitti ydinfysiikan tai jonkun vastaavan opinnot Teknillisessä korkeakoulussa. Professorit ovatkin jo huolestuneena kokoontuneet, että kenen paikkaa Antti oikein havitteleekaan. Ainakin TKK:lla voisi tutkia Eräsusiin liittyvää tekniikkaa (vaikka aamuherätyslaitteita leireille tai sudenpentukokoista sordiinoa).

- Suvi, Antti, Satu ja Heinä palasivat takaisin Englannin jamboreelta, eli partiolaisten 100-vuotisleiriltä Chelmsfordista, muun tuhannen suomalaisen kanssa. Kaiken kaikkiaan teltat majoittivat 43 000 partiolaista, eli melkoisen kylän. Eivät silti vaihtaneet vasemman puoleista liikennettä oikeanpuoleiseksi, vaikka kuinka yritettiin – eivät edes telttakylässä.

- Päivän sana jamboreeleirillä oli swoppaus, eli omien partiomerkkien tai –tarvikkeiden vaihtaminen päittäin kaverin kanssa. Joku kuulemma swoppasi poikakaverinsakin – mitähän sai tilalle?

- Jamboree leiriin liittyi matkustamisen ohella tutustuminen kaupunkeihin (mm. Lübeck, Gent, Brysseli, Lontoo, Kööpen-

hamina) ja melkein aina oli ongelmana busseihin ehtiminen. Lopulta kaikki olivat ajoissa, kuskin sanottua, että ”meille luvattiin, että 10 % hävikki matkustajissa on ihan hyväksyttävä juttu...”

- Lokakalenterit ovat olleet jaossa, eli nyt kannattaa soitella kummit, mummolat ja kaverit läpi, että ehtivät varautua jouluisen kalenterin oston. Ilmaston lämpenemisen tiimoilta lunta ei ole kohta enää ehkä jaossa, joten joulukalenterikin voisi tulevaisuudessa imitoida palmusaarta. Joulupukin paksuuttua vaan ei silloin enää käy kateeksi.

- Lippukuntaretki oli ja meni. Joku kumman vinksahdus vaan oli päässyt käymään, kun tällä kertaa lippukuntaretki ei ollutkaan isän- tai äitienpäivänä. Edellisellä lippukuntaretkellä (isänpäiväviikonloppuna) ihmettelimme, kun kaikki viettävät vain yhtä isää, mutta montaa äitiä. Vai onko se juuri sen takia niin helppo pitää retki isänpäivänä? Onneksi isänpäiväksi järjestettiin kuitenkin Nakkivapaa niminen retki johtajistolle, ettei totuus unohtuisi.

- Uusia sudenpentuja on tullut lisää mukava määrä. Onneksi nykyinen kolomme, kivi-rakennus kestää äänipaineen ja raisun vauhdin. Joku kun vielä keksisi oman kolon lippukunnalle, ettei tarvitsisi olla vuokralla. Toisaalta matkailuautoon siirtyminen saattaisi aiheuttaa ahtaan paikan kammoa - ainakin 40 sudarin kanssa.

- Itsepäisyyspäivän vastaanotto lähtee liikkeelle tänäkin vuonna Kulttuuriaukiolta. Toivottavasti ainakin Eräsudet ovat ahkerasti harjoitelleet lippusolmua sen varalta. Vuosi taaksepäin kaksi veijaria solmi huivinsa vahingossa lippunaruun. Saas nähdä onko nyt vuorossa paidan helma, tai pillinaru.

- Kesän vaellusta suunnitellaan jo. Kanootilla vai tepastellen, ei ole vielä ihan päätetty. Toisaalta olisihan se kokemus kulkea joen pohjaa, vaan koskien kohdalla pelkät kengät olisivat kyllä kovilla. Kuivista sukista ei sen porukan kanssa kannattaisi haastella.

- Mukavaa että johtajiston kiireinen ja pyyteetön työ huomioitiin ja porukka pääsi Antin ohjustamana kurlaamaan. Partio-kiireitten takia paikalle pääsemättömälle ei selvinnyt, huuhdottiinko kurkkua hammas-tenpesun lomassa, vai oliko kyseessä jäällä liikuteltavasta mötikästä. Paikalle päässeet kuitenkin kehuivat, eli näitä lisää!

Kokosi

Heinä

Kuva: Antti Vuorela

Ryhmien vetäjät ja kokousajat

Kokoontumistilamme on tammikuun 2007 alusta Mankkaan Makasiini.

Koko Eräsusien johtajiston tavoittaa sähköpostilla osoitteesta mes-johtajat@lilja.partio.fi

Tyttölauma Laiskiaiset, keskiviikkoisin klo 18-19

Seppälä Tuulikki 040-569 1603 tuulikki.seppala@koti.fimnet.fi

Asikainen Jenni 040-419 4206 ajenni@luukku.com

Poikalauma Kirput, keskiviikkoisin klo 17-18

Heinonen Jarmo 040-536 1437 jarmo.heinonen@laurea.fi

09-502 2814

Järvisalo Henri 050-547 0671 henri_jarvisalo@hotmail.com

Tyttövärtio Nokkaeläimet, keskiviikkoisin klo 19-20

Heinonen Satu 050-544 9526 safu90@jippii.fi

Vääräniemi Minna 050-411 4285 minna.vaaraniemi@netti.fi

Poikalauma Ahmat, keskiviikkoisin klo 19-20

Virtanen Alex 050-505 2301 alex_virtanen@hotmail.com

Liukkonen Otto 040-847 0719 karhuwaari@hotmail.com

Tyttövärtio Puumat, tiistaisin klo 18-19

Alkula Maarit 045-1150 724 maarit.alkula@espoo.opit.fi

Solansuu Kati 050-357 0547 kati.92@kolumbus.fi

Solansuu Tiina 050-357 0532 tiinuska92@hotmail.com

Uppala Ella 041-5300 574

Vaeltajaryhmä, tiistaisin klo 17-18

Attila Suvi 040-842 7526 suviksi@yahoo.com